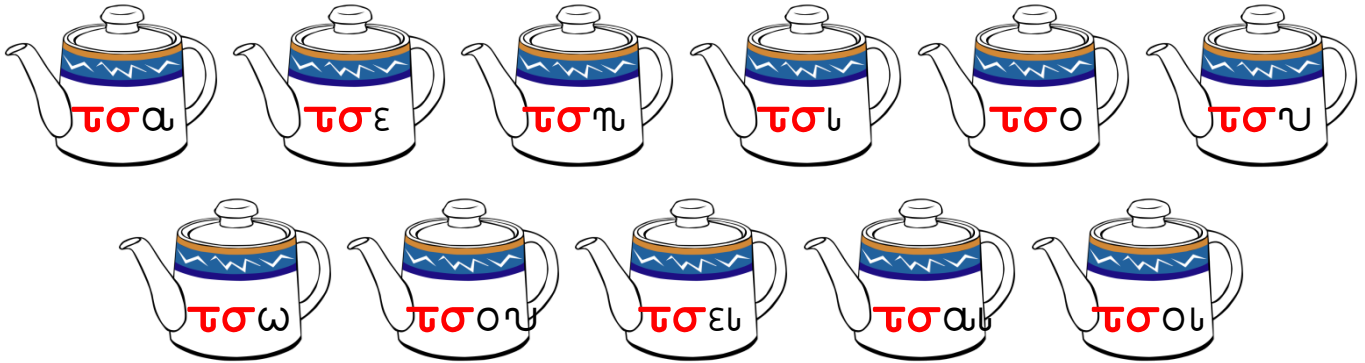

Τ
σ τ σ

Γράφω τσ μέσα στις τσαγιέρες και διαβάζω.

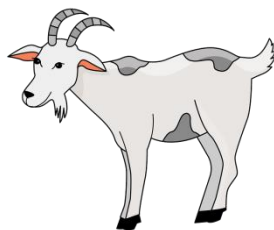
Γράφω τσ, διαβάζω και βάζω τόνους.

το τσεκούρι, το τσίρκο, το κούτσουρο, η τσέπη,
η τάρτα, το παπούτσι, η καρδιά, η πετσέτα,
το τσουρέκι, ο παλιάτσος, το τσουβάκι, το κοτέτσι

Γράφω τη σωστή γέξη. Δεν ξεχνώ να βάλω ΤΟΝΟΥΣ.

παλιάτσος

κατσικά

παπούτσια

κορίτσι

κατσαρόλα

βαλίτσες

πίτσα

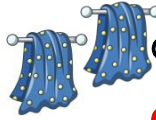
κάλτσες

Γράφω από τη μία στις πογγές..

η μία

η πετσέτα

οι πογγές

οι πετσέτες

η τσάντα

οι τσάντες

η τσίχλα

οι τσίχλες

η τσουγκήθρα

οι τσουγκήθρες

Γράφω από το ένα στα πογγά.

το ένα

το τσουβάκι

τα πογγά

τα τσουβάκια

το κορίτσι

τα κορίτσια

το κατσαβίδι

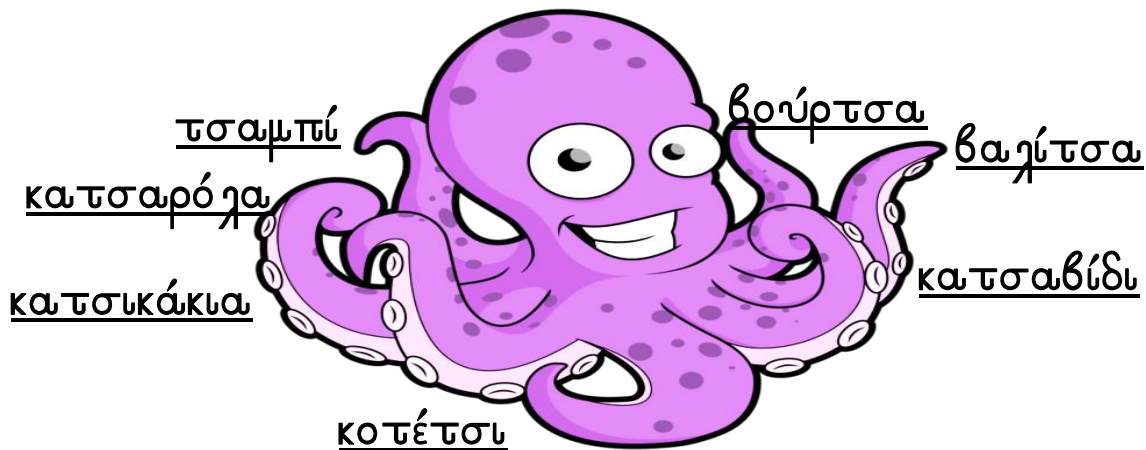
τα κατσαβίδια

το καρότσι

τα καρότσια

Το πονηρό χταπόδι έγραψε τις γέξεις από τις παρακάτω προτάσεις. Βάζω την κάθε γέξη στην πρόταση που ταιριάζει.

Διάβασα το παραμύθι «Ο γύκος και τα 7 **κατσικάκια**».

Χτενίζω τα μαλλιά μου με την **βούρτσα**.

Η μητέρα βράζει στην **κατσαρόλα** χόρτα.

Ετοιμάζω τη **βαλίτσα** μου, για να πάω ταξίδι.

Έφαγα χθες ένα μεγάλο **τσαμπί** σταφύλι.

Βιδώνω τη βίδα με το **κατσαβίδι**.

Οι κόττες ζουν στο **κοτέτσι**.

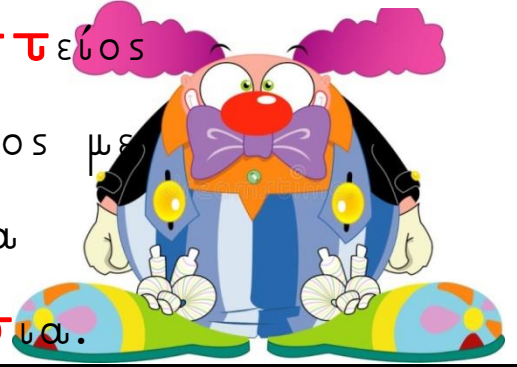
Τσ - Στ

Ένας αστείος

παγιάτσος με

τεράστια

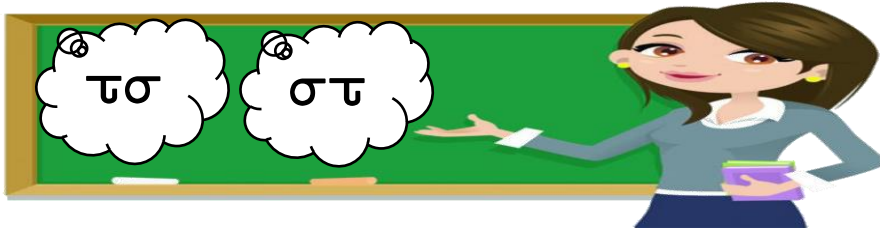
παπούτσια.

Συμπληρώνω τις γέξεις με τσ ή στ.

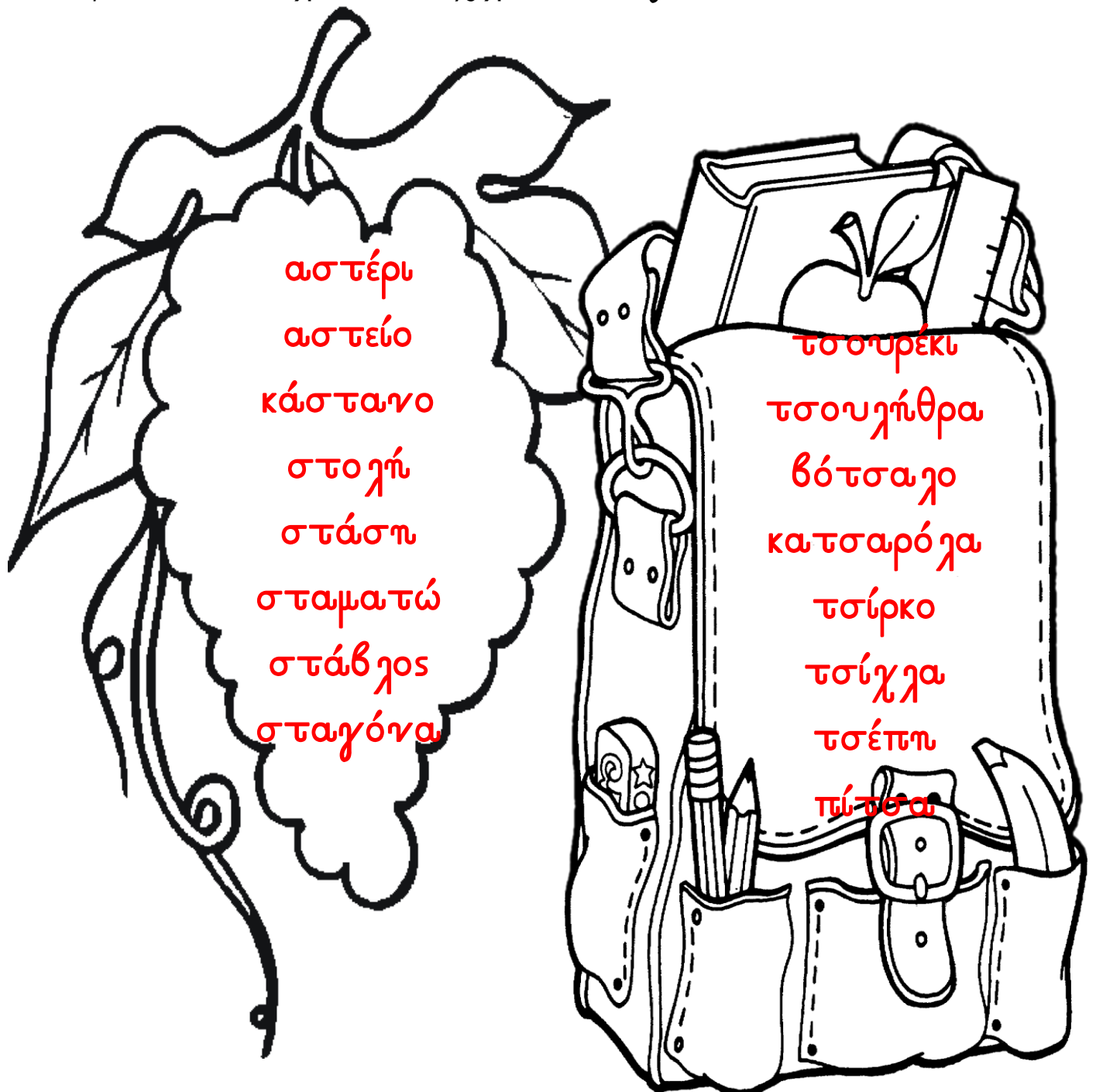
Διαβάζω και βάζω τόνο όπου χρειάζεται.

<p>σ<u>τ</u>αφύλι</p> 	<p>παπού<u>τ</u>σια</p> 	<p>ασ<u>τ</u>υνομικός</p> 	<p>κά<u>τ</u>σες</p>
<p>τ<u>σ</u>ουγκίθρα</p> 	<p>κορί<u>τ</u>σι</p> 	<p>κα<u>τ</u>σάρχα</p> 	<p>παγιά<u>τ</u>σος</p>
<p>τ<u>σ</u>αγίερα</p> 	<p>ανεμ<u>σ</u>τήρας</p> 	<p>βα<u>γ</u>ί<u>τ</u>σα</p> 	<p>κ<u>τ</u>στές</p>
<p>κα<u>τ</u>σαβίδι</p> 	<p>φο<u>ρ</u>ύ<u>τ</u>α</p> 	<p>ασ<u>τ</u>έρι</p> 	<p>Χρισ<u>τ</u>ογέννα</p>
<p>τ<u>σ</u>άι</p> 	<p>σ<u>τ</u>όμα</p> 	<p>ασ<u>τ</u>ακός</p> 	<p>τ<u>σ</u>ουβάκι</p>

Γράφω μέσα στην τσάντα τις γέφυρες που έχουν τσ και μέσα στο σταφύλι αυτές που έχουν στ.

τσουρέκι, αστέρι, αστέιο, τσουγήθρα, κάστανο, στογή, στάση, βότσαγο, κατσαρόγα, σταματώ, τσίρκο, στάβλος, τσίχλα, σταγόνα, τσέπη, πίτσα

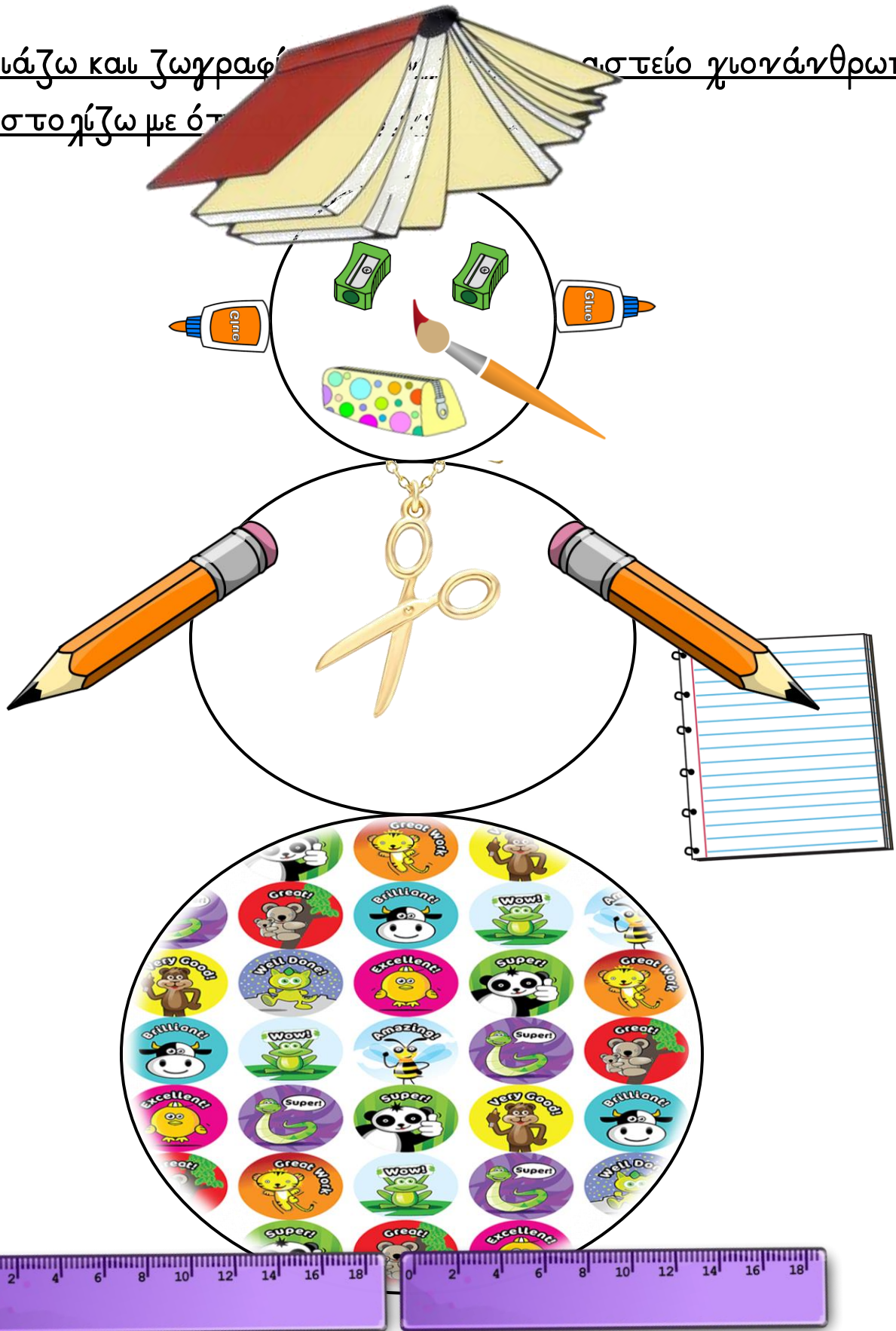
αστέρι
 αστέιο
 κάστανο
 στογή
 στάση
 σταματώ
 στάβλος
 σταγόνα

τσουρέκι
 τσουγήθρα
 βότσαγο
 κατσαρόγα
 τσίρκο
 τσίχλα
 τσέπη
 πίτσα

Παραγωγή γραπτού λόγου

Ο δικός μου χιονάνθρωπος

1. Σχεδιάζω και ζωγραφίζω αστέιο χιονάνθρωπο.
Τον στολίζω με όσα

2. Τώρα βρίσκω ένα όνομα για τον αστέιο χιονάνθρωπό μου και το γράφω στη γραμμή από κάτω.

3. Τέλος, αντιγράφω τον τίτλο και το πιο κάτω κείμενο στο τετράδιό μου, αφού πρώτα το συμπληρώσω.

Δεν ξεχνώ να γράψω επίθετα, δηλαδή, γέξεις στο γιδάκια.

Για παράδειγμα το χρώμα, το μέγεθος, από τι είναι φτιαγμένο π.χ του έβαγα δυο **μικρά** μπλε κουμπιά, ένα **ζεστό** πο **γύχρωμο** κασκόγκά

Ο έξυπνος χιονομαθητής

Αυτός είναι ο δικός μου αστέιος χιονάνθρωπος. Στο κεφάλι του φόρεσα **ένα ανοικτό βιβλίο**. Για μάτια του έβαγα **δύο πράσινες, μεταλλικές ζύστερες** και για μύτη **ένα πινέλο ζωγραφικής**. Του έβαγα για στόμα **μία πογύχρωμη κασετίνα** και για αυτιάκια **δύο σωληνάρια γόμας**. Γύρω από τον γαιμό του, του φόρεσα **για κογιέ, ένα χρυσό ψαγίδι**. Για χέρια του έβαγα **δύο μυτερά μογύδια**. Ο χιονάνθρωπος μου κρατά **ένα άδειο σημειωματάριο**. Ακόμα, του φόρεσα **στρογγυλά αυτοκόλλητα**. Για πόδια έχει **δύο μολ, πλαστικές ρίγες**.

Τον ονόμασα **«Ο έξυπνος χιονομαθητής»**, επειδή μοιάζει με **μαθητή πανέτοιμο για μάθημα**.

